

MSZENIE (1) *sb n*

G sg msz(e)nią.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. mszyć.

Odprawianie mszy; tu w sensie pejoratywnym, z pozycji innowiercy:

Szereg: »mszenie i inne zabobony«: ktorego [mnimania swego] tymi to świętymi świadectwy nieflufznie podpieraia. Nie inaczey iedno iako Antychrift Mfzenia swego y inszych zabobonow/ á fzatan też kłamstwa swego CzechRozm 21.

Cf 1. MSZYĆ

AK